

Aqqalu C. Jerimiassen

EM 2020/27

Atassut

13. oktober 2020

Forslag til Inatsisartutbeslutning om principper for prioritering af regionale landingsbaner.

(Naalakkersuisoq for boliger og infrastruktur)

Formanden for Naalakkersuisut har i forvejen tydeligt meldt ud om etablering af små lufthavne på den resterende del af kysten, og har dertil også fået en fornemmelse af hvad næste udmelding ville være.

Naalakkersuisut nævner flere ting, som man bør være opmærksomme på. Er det mon ikke ved at være trættende, at befolkningen stilles løfter i vente, der aldrig bliver til realitet?

Hvis man nu tager Uummanaq, som et eksempel, er det allerede kendt, at heliporten desværre er fejlplaceret, hvorfor det for hele turismen og for udviklingen af erhvervet har en markant negativ virkning i tilfælde af forsinkelse. Med hvilket formål skal Nordgrønland holdes i venteposition, hvad angår økonomiske ressourcer og mangler?

I forlængelse af det ovennævnte, er der vilje til at rådgive Naalakkersuisut omkring de illustrerede tegninger for bygning af lufthavne i Østgrønland. Med hensyn til lufthavnsbyggeriet i Tasiilaq, er det vigtigt at landingsbanen bygges i samme længde som Kulusuks landingsbane, dvs. at den bliver bygget med en længde på 1199 M. og ikke 799 M. – dette grundet at vi ikke skal negligere beflyvningen med Dash-8 til Island, som i forvejen finder sted.

Det mest forbløffende er desværre, at hele diskobugten var blevet vurderet til ikke at være værd, at investere i. En hel masse spørgsmål vil dukke op, hvis stedet der har en af de største økonomiske omsætninger i landet, vurderes til ikke at være det værd. Qeqertarsuaq er ellers det mest passende sted for turister, både for de eksterne og interne turister. På trods af dette har man for længst udarbejdet formel dokumentation, der påpeger på at stedet ikke vil være til økonomisk gavn.

Lad nu bare kigge på, hvor mange ændringer der allerede er foretaget til trods for at der for en periode var ganske meget tale om, hvor stor turismen vil stige, når atlantlufthavnen i Ilulissat var blevet etableret. Det vil altså i særdeleshed være en gåde og et mysterie, samtidigt med at ekkoet fra Formandens nytårstale ikke har lagt sig.

Vi skal arbejde for at gøre det lettere at rejse internt i Grønland. En mere fleksibel infrastruktur i landet vil måske ikke give en økonomisk gevinst, men derimod kan den øge og forbedre erhverv og byggeri på bostederne. Når vi taler om manglende økonomiske ressourcer, er det vigtigt at vi også sætter ind i økonomien, og er opsøgende omkring muligheder for investeringer, således at vi på

strategisk plan, vil kunne udføre investeringer der har potentiale for at multiplicere samfundets penge på sigt, omend det så betyder underskud i den første fase.

Fra Atassut har vi svært ved at se pointen i den øvrige tale om benyttelse af små fly, der kun kan have 19 passagerer ombord.

Det er ærgerligt at vi i dag er nået til det punkt, hvor flere emner dukker op som barriere pga. manglende økonomiske ressourcer. Hvor meget stemmer dette overens med, at vi i hast vil opnå selvstændighed? Er der ikke andre emner, som vi bør arbejde med for at sætte i gang i udviklingen, før vi begynder at forhaste os ud i selvstændighed?

Til trods for det ovennævnte vil vi fra Atassut lige kaste en tanke op: Hvor mon Grønland ville havet stået i dag, hvis landet ikke var kommet ud af EF d. 1. februar 1985? Hvis vi kigger tilbage i landets historik, var man gået ud af EF på baggrund af, at levevilkårene skulle blive billigere for befolkningen. Burde det dermed ellers ikke være en realitet i dag? Til gengæld har vi i dag en masse afgifter, forældede beboelsessteder, utilstrækkelig økonomi for mange, kæmpe forskel på større og mindre byer, og mange andre udfordringer. Vi ville helt klart også have stået meget bedre, hvad angår lufthavne.

Vi sidder med store økonomiske omkostninger, som vi selv har skabt ved den omfattende centralisering, men på trods af det, har vi også gang i store projekter, der koster landet anseelige ressourcer. Nu hvor vi sidder med flere udfordringer, hvad angår økonomiske muligheder på kysten, mener vi fra Atassut, at vi bør sprede ressourcer ud på kysten, således økonomien får lov at udvikle sig mere udstrakt med en større omsætning i landet. På den måde kan vi muliggøre ting på kysten, som det ellers nævnes at der ikke er råd til.

Med sådan et indslag henviser vi fra Atassut denne sag til Udvalget med opfordring til opnåelse af bedre udformning af dette.